

om de ikke tror, at det er i Grundlovsforslagets velforstaede Interesse, at Regeringspartiet kommer ind saa stærkt som muligt ved Valgene, thi det kan gerne være, at Grundlovssagens Skæbne for en Del kan komme til at afhænge af, hvorledes Valgene falder ud.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg har blot en enkelt Bemærkning at gøre, som skal være henvendt baade til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle). Jeg har sagt, at Balancen paa Finanslovsforslaget for 1913—14 ikke kunde forrykkes for nogle faa Hundrede Tusind Kroners Skyld. Nej, det kan den ikke, men de Herrer maa lægge Mærke til, hvad jeg ved Siden deraf saa stærkt fremhævede, nemlig at det er et Højkonjunktur-Aar, og fordi en Balance i et saadant Aar kan taale endog saa adskillige Hundrede Tusind Kroners Paalæg paa Udgifterne, derfor er det aldeles ikke givet, at en Finansminister, som vil se noget ud over Dagen og Vejen, bør gaa ind paa et saadant Paalæg, thi man maa erindre, at den allerstørste Del af de Udgifter, det her drejer sig om, navnlig de Lønningsforslag, som begge de to ærede Medlemmer særlig hentydede til, ikke er Udgifter for det enkelte Aar, men er løbende Udgifter, som bliver staaende i daarlige saavel som i gode Aar, og i daarlige Aar vil en saadan Forøgelse af Udgifterne maaske ikke kunne taales. Desuden er disse Bevillinger af den Art, at de nødvendigvis som en Konsekvens vil drage yderligere Udgifter med sig, det er f. Eks. Tilfældet med de angaaende Marineministeriets Arbejdere stillede Ændringsforslag og med forskellige andre af Forslagene.

Ordføreren (P. Th. Nielsen): Enkelte af de foregaaende Talere har fremsat Paastande, som jeg finder det rettest at rejse Indsigelse imod. Der blev navnlig af det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) fremsat den Paastand, at Militæruddgifterne ikke i det foreliggende Finanslovsforslag var holdte indenfor den Ramme, som var forudsat, og til Bevis derpaa anførte han et Par Poster, nemlig Udgifterne til Mobiliseringen og den Træbarakke, som skal bygges til Garden i Marselisborg Skov. Hvad Mobiliseringen angaar, er den foreslaaede Udgift netop forudsat i Forsvarslovene, og med Hensyn til Træbarakken er den hertil foreslaaede Udgift, 18,500 Kr.,

et i denne Forbindelse saa lille Beløb, at det neppe er værd at tale om; i alt Fald vejer det ikke meget til overfor det Beløb, som det ærede Medlem og hans Partifæller sammen med Socialdemokraterne har villet gaa med til yderligere at bevilge til Orlogsværftets og Hærens Arbejdere, et Beløb paa 337,718 Kr. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at det var ilde anvendt Sparsommelighed fra vor Side, naar vi havde stemt imod Forslaget om en Forhøjelse af Bevillingen til de tekniske Skoler. Naar det ærede Medlem hermed vilde give det Udseende af, at vi ikke ser med Velvillie paa de tekniske Skoler, er det jo ganske urigtigt. Forholdet er det, at vi til de tekniske Skoler har bevilget 452,000 Kr., hvortil kommer 66,000 Kr. til Fagskoler. Men der er jo af Finanslovskommissionen stillet Forslag om, at man skulde søge at finde en anden Fordeling af Beløbet, og i Henhold hertil har Indenrigsministeren nedsat en Kommission til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Det er under Hensyn dertil, vi har ment i Aar at burde blive ved de paa Finanslovsforslaget foreslaaede Bevillinger.

Det ærede Medlem rettede en Beskyldning navnlig mod Medlemmer af Venstre for, at vi ønskede, de lavest lønnede Funktionærer skulde sulte, og at vi ikke stemte efter vor Overbevisning. Den Beskyldning maa jeg tilbagevise. Selvfølgelig har vi altid, ogsaa ved Afstemningen om disse Forslag, stemt efter vor Overbevisning. Det ærede Medlem har jo alle Dage været en stærk Talsmand for, at Funktionærerne skulde have Lønningsforhøjelse. Vi husker, hvorledes han i Efteraaret 1907 truede os med Funktionærerne, hvis vi ikke forhøjede deres Løn. Siden da har vi faaet Lønningslovene af 1908, og de Summer, der den Gang blev bevilgede, har sammen med de Konsekvenser, Lønningslovene trak efter sig, foranlediget en Merudgift paa 10 Mill. Kr. Det forekommer mig, at i det store og hele maa det nu foreløbig være nok med Lønningslove. Jeg vil ikke dermed have sagt, at vi ikke paa enkelte Punkter kan foretage Rettelser i dem, men jeg tror at turde sige, at det i alt Fald er Vestres Mening, at det i det store og hele maa være nok. Og hvis man vil se hen til de frie Virksomheder, hvorfra de paagældende, som det ærede Medlem taler om, rekruteres, vil det sikkert skønnes, at der er man ingenlunde gunstigere stillet end i de faste Stillinger under Staten. Forholdet er jo det, og det kunde være interes-